

Sygn. akt VIII U 1044/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy H. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 maja 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej H. C. prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2016 r.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1044/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04 maja 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonej H. C. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że ubezpieczona nie udowodniła na dzień 31.12.1998 roku 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu ubezpieczona domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury. Ubezpieczona podniosła, że do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres zatrudnienia w Fabryce (...) w S. od dnia 01.09.1975 r do 30.04.1982 r na stanowisku szlifierz – ostrzarz.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc że ubezpieczona nie wykazała 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, nie przedłożyła świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. C. urodziła się (...), nie przystąpiła do OFE, do 31 grudnia 1998 roku udowodniła ponad 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W okresie od dnia 01.09.1975 r do dnia 30.04.1982 r ubezpieczona zatrudniona była w Zakładzie (...) w S.. W wymienionym okresie zajmowała stanowiska:

- 01.09.1975 r do 24.06.1978 r uczeń (...),
- od 25.06.1978 r do 30.04.1982 r szlifierz- ostrzarz,

W okresie w którym odwołująca uczęszczała do (...) Szkoły Zawodowej, przy (...) w S., odbywała w Zakładzie praktyki zawodowe w oparciu o umowę o naukę zawodu. Praktyki odbywała 3 razy w tygodniu. Szkołę ukończyła 24 czerwca 1978 r.

Po zakończeniu szkoły wykonywała prace szlifierza ostrzarza w oparciu o umowę o pracę. Do jej obowiązków należało ostrzenie wiertel o różnych gabarytach, ostrzyła elektrody, noże do obróbki skrawania. Wykonywała prace na szlifierce, która służyła do ostrzenia matryc używanych do produkcji, do wyłaczania metalowych elementów do silników. Szlifowała matryce.

Wymienione prace wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta rentowe, akta osobowe odwołującej z okresu zatrudnienia w Fabryce (...) w S., zeznania świadków S. D. (k 33v), E. S. (k33 v) i zeznania ubezpieczonej H. C. (k 34). Zeznania świadków były logiczne, i wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie spólnie opisali prace wykonywane przez ubezpieczoną w spornym okresie. Wszyscy przesłuchani świadkowie pracowali razem z ubezpieczoną, a zatem posiadali szczegółową wiedzę na temat pracy ubezpieczonej, jej zakresu obowiązków.

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. 2015,poz. 748) prawo do emerytury ma ubezpieczona urodzona po 31 grudnia 1948 roku, która:

- ukończyła 55 lat,
- udokumentowała do dnia 31.12.1998 r. 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpiła do OFE albo złożyła wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie.

Kwestia posiadania przez ubezpieczoną ponad 20 letniego okresu składkowego i nieskładkowego na dzień 31.12.1998 roku nie była sporna.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczoną wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonej 11 lat 10 miesięcy i 17 dni do pracy w warunkach szczególnych.

Odwołująca domagała się zaliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w S. od dnia 01.09.1975 r do dnia 30.04.1982 r.

Odwołująca nie dysponowała świadectwem pracy w warunkach szczególnych. Natomiast ze świadectwa pracy wystawionego przez zakład pracy i akt osobowych odwołującej wynika, wynika, że w okresie od 01.09.1975 r do 24.06.1978 r pracowała jako uczeń (w ramach umowy o naukę zawodu), a od dnia 25.06.1978 r do dnia 30.04.1982 r na podstawie umowy o prace na stanowisku szlifierza- ostrzarza.

Zgodnie natomiast z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 roku, sygn. akt III UZP 48/84, w świetle § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r, zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym również zeznaniami świadków i stron (także wyrok SN z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Sąd do okresu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia odwołującej w oparciu o umowę o naukę zawodu (tj okresu 01.09.1975 r do 24.06.1978), albowiem w tym czasie ubezpieczona nie wykonywała pracy w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Praktyki zawodowe odbywała bowiem 3 razy w tygodniu.

Do pracy w warunkach szczególnych należy natomiast zaliczyć okres od dnia 25.06.1978 r do dnia 30.04.1982 r, tj **3 lata 10 miesięcy i 5 dni**.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczona w tym okresie wykonywała faktycznie prace szlifierza ostrzarza. Do jej obowiązków należało ostrzenie wiertel o różnych gabarytach, ostrzyła elektrody, noże do obróbki skrawania. Wykonywała prace na szlifierce, która służyła do ostrzenia matryc .Szlifowała matryce. Wymienione prace wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczona zatem wykonywała prace wymienione w wykazie A, dział III, poz. 78 (szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W konsekwencji okres od dnia 25.06.1978 r do dnia 30.04.1982 r, tj **3 lata 10 miesięcy i 5 dni** powinien zostać zaliczony do pracy w warunkach szczególnych. (3 lata 10 miesięcy i 3 dni + 11 lat 10 miesięcy i 17 dni daje łącznie **15 lat 8 miesięcy i 22 dni**).

Odwołująca uzyskała zatem wymagany 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Pozostałe przesłanki prawa do emerytury nie były kwestionowane i zostały przez odwołującą spełnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję.

(-) SSR del Magdalena Kimel